असमवायिन् mfn. (-यी-यिनी-यि) Accidental, not inherent and inseparable. E. अ neg. समवाय intimate union, इनि aff.

असमर्थ mfn. (-र्थः-र्था-र्थं) 1. Unable, incompetent. 2. Feeble, weak. E. अ neg. समर्थ able.

असमर्पण n. (-णं) Non-delivery, not committing or intrusting any thing to another. E. अ neg. समर्पण delivering.

असमर्पित mfn. (-तः-ता-तं) Unconsigned, unintrusted, undelivered. E. अ neg. समर्पित delivered.

असमस्त mfn. (-स्तः-स्ता-स्तं) 1. Separate, several, uncollected, uncompounded. 2. Incomplete, imperfect. E. अ neg. समस्त assembled.

असमान mfn. (-नः-ना-नं) 1. Different. 2. Unlike. 3. Unequal. E. अ neg. समान same.

असमापित mfn. (-तः-ता-तं) Unfinished, unaccomplished. E. अ neg. समापित completed, simple.

असमाप्त mfn. (-प्तः-प्ता-प्तं) Unfinished, incomplete. E. अ neg. समाप्त finished.

असमाप्ति f. (-प्तिः) Incompleteness. E. अ neg. समाप्ति completion.

असमावर्त्तक m. (-कः) A religious student, whose studies are not completed. E. अ neg. समावर्त्तक who completes his course.

असमाहार m. (-रः) 1. Non-recovery of any thing. 2. Disjunction, disconnection. E. अ neg. सम् and आङ् before हृ to take, affix घञ्.

असमाहार्य्य mfn. (-र्य्यः-र्य्या-र्य्यं) Irrecoverable. 2. Not to be combined or united. E. अ neg. सम् and आङ् before हृ to take, ण्यत् aff.

असमीक्ष्य ind. Not having considered. E. अ neg. समीक्ष्य having seen.

असमीक्ष्यकारिन् mfn. (-री-रिणी-रि) Acting inconsiderately. E. असमीक्ष्य and कारिन् who acts.

असमीचीन mfn. (-नः-ना-नं) Improper, incorrect. E. अ neg. समीचीन proper, right.

असमृद्धि mfn. (-द्धिः-द्धिः-द्धि) Unfortunate. f. (-द्धिः) Non-increase. E. अ neg. समृद्धि increase.

असम्पत्ति f. (-त्तिः) 1. Ill luck, non-increase. 2. Non-accomplishment, failure. E. अ neg. सम्पत्ति prosperity.

असम्पन्न mfn. (-न्नः-न्ना-न्नं) Uneffected, unaccomplished. E. अ neg. सम्पन्न effected.

असम्पर्क mfn. (-र्कः-र्का-र्कं) Destitute of connexion or relation. E. अ neg. सम्पर्क connexion.

असम्पर्कीय mfn. (-यः-या-यं) Unconnected with, not belonging to. E. अ neg. सम्पर्कीय related to.

असम्पूर्ण mfn. (-र्णः-र्णा-र्णं) Incomplete, not entire. E. अ neg. सम्पूर्ण complete.

असम्बद्ध mfn. (-द्धः-द्धा-द्धं) 1. Unconnected, unmeaning, incoherent, (discourse, &c.) 2. Improper, wrong. E. अ neg. सम् with, and बध to bind, affix of the part. past.

असम्बन्ध mfn. (-न्धः-न्धा-न्धं) Unconnected, not relating or belonging to. E. अ neg. सम्बन्ध connexion.

असम्बाध mfn. (-धः-धा-धं) Open, accessible. f. (-धा) A species of the Sarkari metre. E. अ neg. सम्बाध contracted.

असम्भव mfn. (-वः-वा-वं) 1. Improbable, unlikely, inconsistent. 2. Non-existent. nf. (-वं-वा) 1. Any extraordinary event. 2. Non-existence. E. अ neg. सम्भव production.

असम्भावना f. (-ना) Difficulty or impossibility of conceiving or comprehending. E. अ neg. सम्भावना conception.

असम्भावनीय mfn. (-यः-या-यं) Inconceivable, incomprehensible. E. अ neg. सम्भावनीय conceivable.

असम्भूत mfn. (-तः-ता-तं) Unproduced. E. अ neg. सम्भूत born.

असम्भोग m. (-गः) Non-enjoyment, not using or enjoying. E. अ neg. सम्भोग enjoyment.

असम्भ्रम mfn. (-मः-मा-मं) Cool, composed. m. (-मः) Calmness, steadiness. E. अ neg. सम्भ्रम flurry.

असम्मत mfn. (-तः-ता-तं) 1. Dissentient, differing from. 2. Averse, contrary. E. अ neg. सम् with, मत minded.

असम्मति f. (-तिः) 1. Dissent, difference of opinion. 2. Dislike, aversion. E. अ neg. सम् with, मति mind.

असम्मान n. (-नं) Disrespect, disgrace. E. अ neg. सम् with, मान respect.

असम्मूढ mfn. (-ढः-ढा-ढं) Clear-seeing, judging well, cool, calm. E. अ neg. सम्मूढ beguiled.

असम्मोह m. (-हः) Steadiness, calmness, composure. E. अ neg. सम्मोह fascination.

असम्यक्कारिन् mfn. (-रि-रिणी-रि) 1. Inexpert, incompetent. 2. Ill conducted, profligate. E. अ neg. सम्यक् properly, कारिन् who does any thing.

असम्यञ्च् mfn. (-म्यङ्-मीची-म्यक्) 1. Improper, incorrect. 2. Imperfect, incomplete. E. अ neg. सम्यञ्च् right.

असरू m. (-रूः) The name of a medicinal plant, vulg. Kukursonga, (Conyza lacera.) E. अस to reject or be rejected, अरु affix; thrown away from its bad smell.

असल n. (-लं) 1. Iron. 2. Arms. 3. A mantra. E. अस to be, खच् aff.

असवर्ण mfn. (-र्णः-र्णा-र्णं) 1. Of a different caste. 2. Of a different colour. E. अ neg. सवर्ण of one caste, &c.

असह mfn. (-हः-हा-हं) Impatient, intolerant, not enduring. E. अ neg. सह who bears.

असहन mfn. (-नः-ना-नं) Unable to endure. m. (-नः) An enemy. n. (-नं) Intolerance, impatience. E. अ neg. सह to bear, ल्युट् aff.

असहनीय mfn. (-यः-या-यं) Unbearable, insufferable. E. अ neg. सहनीय to be borne; also असहितव्य and असह्य.

असहमान mfn. (-नः-ना-नं) Impatient, not bearing, not enduring. E. अ neg. सहमान bearing.

असहाय mfn. (-यः-या-यं) Lonely, solitary, friendless. E. अ neg. सहाय an associate.

असहायता f. (-ता) 1. Loneliness, solitude, the life of a hermit. 2. Friendlessness, being without a friend or patron. E. असहाय and तल् affix; also असहायत्वं.

असहित mfn. (-तः-ता-तं) Unassociated, unaccompanied. E. अ neg. सहित accompanied.

असहिष्णु mfn. (-ष्णुः-ष्णुः-ष्णु) Impatient, unenduring. E. अ neg. and सहिष्णु bearing.

असह्य mfn. (-ह्यः-ह्या-ह्यं) Intolerable, unbearable. E. अ neg. सह्य to be borne.

असाक्षात् ind. 1. Invisible, imperceptible. 2. Not present. E. अ neg. साक्षात् before one's eyes.

असाक्षिक mfn. (-कः-की-कं) Unattested, unwitnessed. E. अ neg. साक्षिन् a witness, ठक् aff.

असाक्षिन् mfn. (-क्षी-क्षिणी-क्षि) Incompetent as evidence. E. अ neg. साक्षिन् a witness.

असाक्ष्य n. (-क्ष्यं) Want of evidence, sufficient evidence. E. अ neg. साक्ष्य testimony.

असात्म्य mfn. (-त्म्यः-त्म्या-त्म्यं) Unwholesome, disagreeing with, (as food, &c.) E. अ neg. सात्म्य suitable.

असाधन mfn. (-नः-ना-नं) Without means. n. (-नं) 1. Non-accomplishment. 2. Not proving or establishing. E. अ neg. and साधन implement or means.

असाधनीय mfn. (-यः-या-यं) Unaccomplishable, not to be effected or completed. E. अ neg. साधनीय to be effected; also असाध्य.

असाधारण mfn. (-णः-णा-णं) Special, specific, not common. n. (-णं) 1. Speciality, species. 2. Special property. E. अ neg. साधारण common.

असाधित mfn. (-तः-ता-तं) Unaccomplished. E. अ neg. साधित accomplished.

असाधु mfn. (-धुः-धुः-ध्वी-धु) Wicked, bad. f. (-ध्वी) An unchaste wife. E. अ neg. साधु virtuous.

असाधुता f. (-ता) Wickedness. E. असाधु and तल् affix; or with त्व, असाधुत्वं.

असाधुवृत्ता f. (-त्ता) An unchaste woman. E. असाधु impurity, and वृत्त professed or practised.

असाध्य nfn. (-ध्यः-ध्या-ध्यं) 1. Not to be effected, not proper or able to be accomplished. 2. Incurable, irremediable. 3. Not susceptible of proof. E. अ neg. साध्य to be done.